

[Weikop.]

Jeg skal gøre et par bemærkninger om selve lovforslaget. Det siges jo i bemærkningerne, at forbudet mod urimelige priser er bibeholdt, for, som der står, at man i tilfælde af utilbørlig økonomisk udnyttelse vil kunne rejse tiltale. Må jeg herom sige, at tiltalespørgsmålet formentlig fremtidig må ligge helt udenfor priskontrolrådets kompetence. Undersøgelse af, hvorvidt en eventuel anmeldelse for overskridelse af forbudet mod urimelige priser skal føre til tiltale, må jo alene tilkomme retsmyndighederne. Jeg forstår imidlertid, at man med denne bemærkning har villet sige, at benyttelse af de beregninger og kalkulationsmetoder, der anvendes under den frie konkurrences vilkår, aldrig vil kunne anfægtes, og at hensynet til tidligere prisloves prisberegningsregler dermed falder bort.

Det fremgår af § 10, at der kun kan offentliggøres priser og avancer, hvor forsyningerne er unormalt begrænsede, og hvor konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom, altså hvor der kan være tale om at der kan opnås urimelige priser. Det må vel betyde, at maksimalpriser og -avancer kun kommer på tale ved opadgående prisbevægelser, og jeg går da ud fra, at man i så tilfælde, ligesom hidtil, vil give adgang til at lægge genanskaffelsesprisen til grund.

Jeg kunne ønske, at der alene skulle reguleres, når der er tale om vareknaphed. Når man efter loven altid kan skride ind overfor prisaftaler, må man jo forudsætte, at konkurrencen altid kan klare problemerne, når der er varerigelighed tilstede.

Jeg går også ud fra, at det er tanken, hvis det bliver påkrævet at fastsætte maksimalpriser og maksimalavancer, fremdeles at tage hensyn — som der står i den gamle lov — til varens kvalitet og varens betydning i produktion og forbrug. Det forekommer mig nærmest at være latterligt at fastsætte priser, selvom der skulle blive mangel på en eller anden luksusvare. Mon ikke befolkningen ville være — jeg var lige ved at sige revnede ligeglade, om der blev fastsat priser på østers, champagne eller nertzpelse, hvis der skulle opstå mangel på sådanne varer.

Det sidste stykke i § 10, som blev indsat under en ekstraordinær situation, og som går ud på, at priskontrolrådet ved fastsættelse af nettoavancen vil være berettiget

til at tage virksomhedens hele økonomiske stilling i betragtning, forekommer det mig at tiden nu er løbet fra. Jeg kan ikke se det berettigede i, at en virksomhed, der f. eks. har en god indtjeningssevne på luksusvarer, skal have en lavere nettoavance på en eventuelt prisbestemt vare end den virksomhed, der alene fremstiller eller forhandler prisbestemte varer, og som måske har været mindre initiativrig. Det spørgsmål melder sig også, om de virksomheder, der har eksport og derigennem måske en større indtjeningssevne, skal undgælde for, at de har haft initiativ til at gennemføre en eksport.

I § 11 er der tilføjet det nye, at priskontrolrådet kan foreskrive, at der gives oplysninger om varens holdbarhed. Hvad vil det egentlig sige? Holdbarhed må vel i de fleste tilfælde hænge sammen med anvendelsen og også opbevaringen af de pågældende varer. Man kan måske sige, at for lak garanteres ikke, og at en dåse konserver ikke kan holde sig længere end et vist tidsrum. Om øl kan holde sig i kortere eller længere tid, ved jeg ikke, men sådan som det står i paragraffen, er der ingen begrænsning for priskontrolrådets bemyndigelse i så henseende, og det er derfor efter min opfattelse en for vid beføjelse.

Denne paragraf burde efter min mening alene give beføjelse til at foreskrive en vares sammensætning og vægt i de tilfælde, hvor priskontrolrådet fastsætter priser eller avancer, hvor dette må anses for at være nødvendigt. Jeg mener ikke, at prisloven skal være en kvalitetslov eller mærkningslov, men alene en lov, der i givet fald kan regulere priser, og jeg skal i denne forbindelse bemærke, at man end ikke, da man drøftede levnedsmiddelloven, turde gå ind for at foreskrive regler om varens holdbarhed af hensyn til, at man ikke kunne overse konsekvenserne af en sådan bestemmelse.

Jeg synes heller ikke, det er helt hensigtsmæssigt, som der står i § 17, at de nugældende prisordninger, der ikke kan holde efter det foreliggende lovforslag, skal bibeholdes. Det forekommer mig egentlig noget ejendommeligt at opretholde noget, som har hjemmel i en lov, der er bortfaldet.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi jeg forstår, at handelsministeren egentlig havde ønsket at gå videre med afviklingen, end der her er foreslået; men som det allerede er sagt, har den højtærede mini-